

4. Jan. 1974

FAKTA

Dato:

4. Jan. 1974

Sidetæl:

Rød blå bd 17 s. 35-37

Generelle kommentarer:

Lucio Fontana. Argentinsk-italiensk kunstner (1899-1968).

Barnett Newmann. Amerikansk kunstner (1905-1970).

TRANSSKRIFTION

4-1-74.

Sammenstødet mellem det røde og det blå kvadrat, altså midterdelingen af rektanglet resulterende i en lodret linie er den rest af det billedmæssige (figur – form – komposition) der stadig generer.

Til trods for at de to kvadrater fylder formatet ud – dækker det er de figurformdannende idet de percepteres som to kvadrater. Det er denne todeling der stadig er en generende hindring. Men – efter Klein, Fontana, Newmann, o.a er det udelukket at anvende den enkelte monochrome farve.

Løsningen med et uopspændt lærred som bemales med een farve, men således at farven ikke berøre lærredets kanter men disse står med lærredsgrunden bar og bemalingen udført oppefra og ned eller nedefra og op – fra højre side – fra venstre – diagonal – o.s.v således at selve bemalingsprocessen blev helt åbenbar – at den ligefrem fysisk kunne mærkes, denne løsning er heller ikke helt tilfredsstillende idet den bliver en variation af det monochrome og ikke en ny løsning. Den eneste helt iøjenfaldende fordel den har er camoufleringslagene: væggen – lærredet – præparationen – bemalingen – synliggøres.

At bemale selve væggen – gulvet – jo hele lokalet og de genstande der findes i det er en løsning jeg også har tænkt over, men den støder på den rent praktisk hindring at de færreste ønsker at få deres lokaler ødelagt ved sådanne bemalinger.

74.

7-7-74.

Variierende formater for meget små til store
af R+B - skaber forskellen i format og
forskell i perception - conception - mening?
mening?

4-7-74.

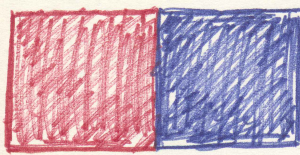
Sammen stødet mellem del
rede og del blå kvadrat, altså midte-
delingen af retvinklet resultatende i en
horizet limit er den rest af del
billedet mæssige (figur-form-komposition)
der stadig gælder.
Til drøftes for at de to kvadrater fylder
formater ud - derved del er de figur-
form dannende i del de perceptiones som
for kvadrater. Det er denne fordeling

der stadig er en generel hindring.
Man - efter Klein, Fontana, Nethermann,
o. a. er det udelukkende at anvende
den enkelte monochrome farve.
Udførelsen med et monochrome
lærred som bemales med en farve,
men således at farven ikke berøre
lærredets kanten men disse står med
lærredets grundfarve og bemalings-ud-
førelsen oppefra og ned eller nedefra
og op - fra højre side - fra venstre -
diagonal - o. s. v. således at selve
bemalingsprocessen blev helt ubemærket,
at den lige frem fjernst kunne
helst tilfredsstillende idet den bliver
en variation af bemalingsprocessen.
Den eneste hindring er heller ikke
og ikke en ny bemalingsprocess. Den eneste
helt i sig selv faldende ^{farve} - den har er
Carmouffers tegning: lærredet - præpara-
-tionen - bemalingsprocessen - suppleret.
At bemale selve væggen - gulvet - ja
hele lokalerne og de genstande der findes
i dem er en bemalingsprocess og ja her
kan det over, men den starter på den
rent praktiske hindring at de enkelte
genstande er på deres lokale del af

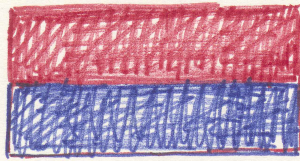
ved sådanne bemæringer.

70-7-74.

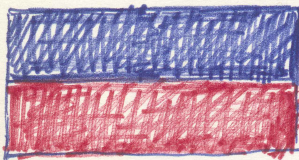
÷ strukturer som ændres ved
vending af billedet.

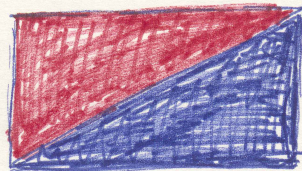
1. x

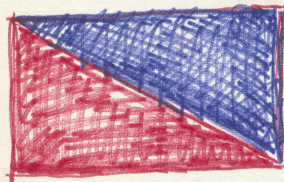
2. x

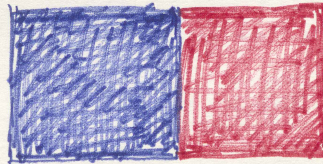
3. ÷

4. x

5. ÷

6. ÷

Hvordan et sådant billede ændres - det spørges
blive undersøgt - så bliver det et spørgsmål
via - den, hvis man bare mindst tænker.

Der findes 6 helt elementære fladede-
-ligninger og farveskift, nemlig tolv uover-
-disse kunsten systemet bliver for komple-
-cere i for hold til grundideen af
for andre systemet til et andet.
systemet er: 2 farver - 2 former -